Revista „Gând Bun”

Școala Gimnazială Nr. 82 București

Numărul 4
Martie-Aprilie 2026

DIN CUPRINS

Editorial – 30 de ani de revistă în școală 3
Dascăli care ne inspiră – Interviurile ediției cu dnul. prof. Adrian Barbu și dna prof. Elena Ciolca 4
În dialog – 3 întrebări pentru 5
Pasiune și performanță – SPORTURI – Campionatul de Fotbal #Scoala82 6
Jurnal de călătorie – Visiting England 7
Pagina de poezie – 9
Povești, povestiri, amintiri – 11
Verde la haz 13
Din viața de elev – Festivalul de talente 14

Așteptăm sugestii pentru articole, materiale informative diverse de la noi din școală și nu numai, precum și alte contribuții la adresa de email:

revista.gandbun@gmail.com

COLECTIVUL DE REDACȚIE

Redactor șef: **DUMITRU Ana**
Redactor șef adjunct: **ȘERBAN-VOINEA Lorelei**
Secretar General de redacție: **BÎCA Marian George**

Redactori:
STOIAN Teodora Maria
FRĂȚILĂ Amira Ioana
CIOCÂLTEA Ana Maria Ștefania
STUPARU Alessia
ENACHE Rania Andreea
OANCĂ Sofia Maria
DUMITRESCU Antonia
ENE Alexandra
SUSOI Alexia Teodora
LUMPAN Pavel – redactor extern - Clasa a VI-a E - Școala Gimnazială Nr. 75

Ilustratori:
SEIDEL Karyna - a VI-a B
DUMITRESCU Antonia

Colaboratori prin corespondență:
BÎSTROI David– clasa a VII-a, Șc. Gimn. Nr. 200
MERFU Ioana – Clasa a VI-a B, Școala Gimnazială Nr. 75

Prof. coordonator:
Prof. Ed. Socială Dr. **GHIȚĂ Izabella**

Cu sprijinul deosebit al:
Prof. **BRATU Cosmin** – Director Școala Gimnazială Nr.82

30 de ani de revistă în școala noastră
Moment aniversar

Cu prilejul aniversării a 30 de ani de la prima apariție a revistei Școlii Gimnaziale Nr.82., ”Gând Bun”, elevii clasei a VI-a B, cu susținerea domnului director Bratu Cosmin, au organizat, în Săptămâna Altfel, un eveniment dedicat revistei noastre.

Cu speranța că un astfel de eveniment va deveni o tradiție în care deopotrivă să celebrăm cultura școlii noastre, cât și să oferim un model de determinare, disciplină și muncă pentru generațiile viitoare, ne-am reunit la această aniversare atât colegii, cât și cadre didactice de la noi din școală.

Emoțiile au fost puternice, majoritatea membrilor din redacție au vorbit în public deși nu aveau această experiență, dar ne-am bucurat, ne-am entuziasmat, iar domnii profesori și doamnele profesoare ne-au felicitat și ne-au încurajat.

În deschiderea evenimentului, doamna prof. Ghiță Izabella, a prezentat inițiativa noastră și a subliniat tot ceea ce facem, apoi a moderat întregul eveniment în care au luat cuvântul toți elevii redactori, dar și toate cadrele didactice prezente în sală, printre care s-a numărat și un invitat special, domnul profesor de istorie Motohon Dorin.

Întrebați „Ce a însemnat pentru tine să faci parte din redacția revistei Școlii Gimnaziale Nr. 82?”, fiecare din redactorii revistei ”Gând Bun” s-a văzut în fața unui adevărat exercițiu de investigare a propriilor emoții și trăiri. Eu însămi mi-am recunoscut emoțiile mari pe care le-am avut legate de organizare, de dorința de a ieși cum trebuie, de curiozitate față de ceea ce vor spune ceilalți, de cum vom fi percepuți și primiți nu numai de colegii cu care suntem obișnuiți, ci și de cadrele didactice și alte persoane din auditoriu. .

Cu siguranță a fost și un eveniment de promovare, dar a avut și frumoasa atmosferă de ”întâlnire” a colectivului de redacție cu profesori și colegi și cred că niciunul dintre cei prezenți nu va uita, sau sper că nu va uita, acest eveniment care ne-a adus împreună.

***Ana Dumitru* – Clasa a VI-a B**

INTERVIURILE EDIȚIEI

Cu ozazia aniversării revistei noastre, am discutat puțin cu domnii profesori despre cum văd dumnealor Școala Gimn. Nr. 82 în următorii 30 de ani (că doar atâția ani împlinește și revista noastră!). Răspunsurile au fost variate, dar vi le redăm așa cum cei cu care am stat de vorbă ni le-au comunicat.

D-nul prof. Barbu Adrian - Religie: Ca profesor aflat în primul deceniu al carierei, percep școala de astăzi ca pe un mediu aflat la intersecția dintre valorile tradiționale și dinamica rapidă a schimbărilor contemporane. Elevii sunt mai conectați ca oricând la tehnologie, dar uneori mai deconectați de la sens, răbdare și dialog autentic. De aceea, cred cu tărie în necesitatea îmbinării metodelor clasice – care oferă structură, rigoare și profunzime – cu cele moderne, interactive, care captează atenția și dezvoltă gândirea critică.
Educația nu mai poate fi doar transmitere de informație, ci trebuie să devină formare de caracter, iar acest lucru presupune creativitate, empatie și adaptabilitate din partea profesorului.
Privind spre următorii 30 de ani, școala va evolua inevitabil în direcția digitalizării și a personalizării învățării, dar nu va putea înlocui rolul esențial al relației umane. În acest context, implicarea părinților devine decisivă: interesul lor autentic pentru parcursul educațional al copiilor consolidează motivația și disciplina acestora. Totodată, este necesară o reafirmare a respectului față de cadrele didactice, nu ca autoritate rigidă, ci ca parteneri în formarea noilor generații. Fără această triadă – profesor-elev-părinte – bazată pe respect reciproc și responsabilitate, orice reformă riscă să rămână superficială.

D-na prof. Ciolca Elena – Limba Engleză:
Nu am nicio certitudine cum va fi Școala Gimnazială Nr. 82 peste 30 de ani, dar sper din suflet că bunătatea și sensibilitatea copiilor nu vor scădea și nici entuziasmul dascălilor lor, astfel încât școala să continue să își împlinească menirea pentru care a fost creată, aceea de a forma oameni frumoși și folositori pentru cei din jurul său.

D-nul. Dir. Adj. Marius Epângeac: Mă bucur că ați reînviat revista pentru că a fost, așa cum știți și voi, la noi în școală, dar nu au mai fost copii care să se ocupe de ea, să o continue și să o ducă mai departe. Ea poate fi locul în care să consemnăm toate transformările care se vor produce în următorii ani. Va fi ca un martor al transformărilor viitoare, iar peste 30 de ani ne vom reaminti atâtea lucruri prin intermediul ei.

*
* *

Printre altele, i-am rugat și pe colegii noștri să ne spună, așa cum își imaginează ei că va arăta revista „Gând Bun" peste alți 30 de ani.

„Peste 30 de ani, eu văd revista școlii mult mai avansată, mai mare, și cu mai multe secțiuni, iar și mai mulți profesori vor face parte din colectivul Redacției." - **Voinea Darius**

„Consider că, peste 30 de ani, majoritatea elevilor din școală vor scrie articole iar revista va exista mai mult on-line." - **Stoian Teodora** (redactor)

„Peste 30 de ani, eu cred că revista va fi foarte avansată din punct de vedere tehnologic, cu multe articole interesante și cu detalii despre școala noastră!"- **Croitoru Paul**

„Eu sper ca în 30 de ani, revista să își atingă apogeul, să fie condusă de o Redacție la fel de bună ca și până acum și să putem ține legătura unii cu ceilalți."- **Șerban Lorelei** (redactor)

„Peste 30 de ani, eu cred că revista va fi într-o bibliotecă și foarte mulți oameni o vor cumpăra, iar noi vom ajunge cea mai tare școală!" - **Ciocâltea Ana** (redactor)

3 ÎNTREBĂRI...

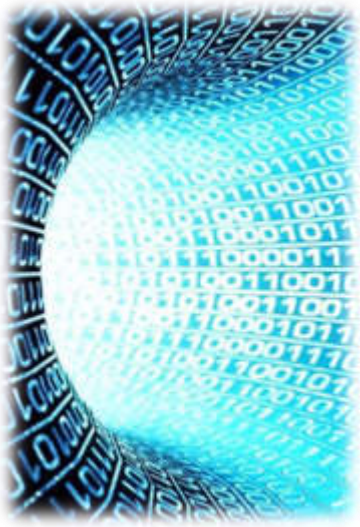

... pentru doamna profesoară de informatică DRAGOMIR MIHAELA

Ce sau cine v-a inspirat să deveniți profesoară?
D-na prof. Dragomir Mihaela: Dorința de a-i ajuta pe ceilalți să aibă ceea ce eu nu am putut avea cândva.

Care credeți că este cel mai important lucru pe care un elev trebuie să-l învețe de la profesorul său?
D-na prof. D.M.: Să îi ajute pe ceilalți la nevoie. Este foarte important să ne ajutăm unii pe alții.

Când erați elevă, ce materie v-a plăcut și ce materie nu v-a plăcut?
D-na prof. D.M.: Mi-a plăcut matematica și nu mi-au plăcut limbile străine.

*
* *

... pentru redactorul șef al revistei ”Gând Bun”, Ana Dumitru

Îți place Colectivul pe care l-ai creat?
Ana Dumitru: Desigur, foarte mult. Toți membrii redacției colaborează frumos, nu există conflicte și, de curând, redacția s-a reorganizat în două grupe: Grupa I „Tudor Arghezi” și Grupa a II-a „Mihai Eminescu”. Voi fi foarte sinceră: nu a fost ușor să ajung aici, dar cred din tot sufletul că a meritat. Colectivul nostru de redacție este frumos format, colegii mei au la rândul lor determinarea necesară și cred că de aceea și iubesc această redacție. Senzația de bucurie pe care o am și o avem la publicarea fiecărui număr, dorința de a face lucrurile din ce în ce mai bine și, sper eu, dragostea pentru scris.

De curând ne-a fost repartizat un sediul al revistei. Ești mândră de această reușită?
A.D.: Da, sunt mândră că am reușit să pornesc această inițiativă, dar nu ar fi fost posibil fără toți susținătorii pe care i-am avut în spate: părinții, colegii, domnul director, doamna prof. Izabella Ghiță, care are grijă ca revista noastră să arate bine și să respecte standardele unei reviste școlare și care continuă să facă demersurile necesare pentru a extinde proiect nostru cât mai mult. În legătură cu sediul, nu pot decât să îi mulțumesc domnului director, care ne-a ajutat și ne-a îndrumat de fiecare dată, precum și doamnei Ghiță, care ne pune mereu vorbă acolo unde trebuie. În plus, această revistă, cu tot cu sediul cel nou al redacției, nu însemnă nimic fără voi, elevii care scrieți. Ai fost la rândul tău de multe ori cu mine, ai asistat la interviuri și m-ai ajutat, iar Lorelei este și ea sufletul acestei reviste la fel ca noi.

Cât de implicați sunt colegii din redacție?
A.D.: Sunt, sper eu, la fel de determinați ca și mine. Am colegi care trimit câte 3-4 materiale odată, cu tot cu desene. Am rămas surprinsă când am văzut numărul de articole trimise, dar cel mai mult m-a bucurat faptul că le-au trimis din proprie inițiativă și s-au implicat.

Ana Ciocâltea – Clasa a VI-a B

SPORTURI

Elevii claselor a VI-a B și a VIII-a C, câștigătorii Campionatului de Fotbal pentru Gimnaziu – Școala 82

CAMPIONATUL DE FOTBAL PENTRU GIMNAZIU #Scoala82

După cum știți, în Școala 82 Săptămâna Altfel aduce cu sine Campionatul de Fotbal al Școlii 82, unde clasele I-VIII concurează pentru Premiul I. Anul acesta, la clasele V-VI, clasa câștigătoare a fost chiar clasa a VI-a B. Mare bucurie pentru noi și mai ales pentru colegii care au participat la cele trei meciuri, jucate împotriva claselor a VI-a C, a VI-a A și a V-a B. Tot clasa noastră a obținut premiile pentru „Cel mai bun portar" (Drăgușin Rareș) și „Cel mai bun jucător" (Mihalcea Raul).

La clasele VII-VIII, câștigătorii au fost elevii clasei a VIII-a C.

Dar, pentru că ținem foarte mult la prestigiul clasei a VI-a B, din rândurile căreia este formată în majoritate redacția revistei școlii noastre, în rândurile următoare, am vrea să îi menționăm și pe colegii noștri, care au reprezentat cu succes această clasă, obținând victoria finală la Campionatul Claselor V-VI.

Jucătorii au fost aceștia: Drăgușin Rareș (portar și căpitan), Mihalcea Raul, Covașniuc Rareș, Manole Eric, Bîca Marian, Stoian Teodora, Voinea Darius și Croitoru Paul, toți aducând câte o contribuție în teren ce a facilitat succesul. Emoții au fost și pentru noi, susținătorii, care ne bucuram odată cu ei după fiecare gol înscris sau apărat. Scorurile au fost unele foarte bune pentru noi, și anume: 2-0 pentru noi în meciul contra clasei a VI-a C, 0-0 (dar, deoarece meciul s-a terminat la egalitate, s-a acordat câte un punct fiecărei echipe și s-a luat în considerare scorul meciului anterior, la care învinseseră ambele clase, dar la diferența de un gol pentru noi) în meciul contra clasei a VI-a A și 3-1 pentru noi în meciul contra clasei a V-a B. Îi felicităm pe toți cei care au participat, indiferent de premiul obținut, deoarece și știm că v-ați antrenat și ați reprezentat cu mândrie clasa din care faceți parte.

Visiting England

Hello!

My name is Lorelei Șerban and today I want to take you with me to another beautiful country – The United Kingdom, a country made up of England, Scotland, Wales and Northern Ireland.

But, first of all, you've got to know some things about me. I am a 13 years old girl, I-m in 6th grade and I love cats. My favourite colours are green, orange and pink. Now you know the most important things about me, and I think it's time to move on.

Last month I was in London with my family. On the first day of the trip, I woke up at four in the morning and ate my breakfast. Then, me and my mum took our bags and my dad drove us to the airport.

At the airport we did the check-in and then we went to the gate (where the plane was). After some time of waiting, we got on board and my mum told one of the flight attendants that was my first flight. She got a little bit shock and asked where our seats were, because, she said, she wanted to make me a surprise.

The flight was great! We crossed the ocean, and we have 40 to 50 minutes. Another flight attendant asked me if this was my first flight and I said „Yes." She congratulated me and gave me a notebook, to write down my flights, and some snacks. Then, she told me and my mum to remain the last because they had another surprise for me.

The flight ended and we remained the last as were told. Then, the pilot left us in his cabin and had me turn off the plane's engines.

After that, we met a girl from Wales and showed us where the hotel was. Next, we went to the hotel and because the hotel was near to a park, we had to go see it.

In the park all the flowers were blooming, the leaves of the trees were green and a squirrel showed up. That day we saw the palace of Queen Victoria, where she grew up.

So, because it was late (I mean in Romania it was eleven o-clock), we decided to go back to the hotel. Last thing: this is still day one. We've got two more, so this story will be continued. But for now, I think it's enough. See you next time!

Șerban-Voinea Lorelei – Clasa a VI-a B

O altfel de călătorie – câte ceva din viața unui soldat din Al Doilea Război Mondial

Este prima dată când scriu un astfel de articol. Deși îmi doream de mult să scriu despre ceea ce am să vă spun în rândurile ce urmează, niciodată nu am fost sigură dacă am suficiente date. Am reușit însă să pun cap la cap toate ideile care se învârteau în capul meu și, acum, cred că ar fi vremea să încep articolul propriu zis, pe care l-am scris în memoria străbunicului meu cu ocazia Zilei Naționale a Veteranilor de Război.

Ei bine, da: străbunicul meu a fost soldat în Al Doilea Război Mondial, ca mulți alți străbunici de-ai voștri. Numele său era Vilăescu Ștefan, fruntaș, mai târziu sergent al Regimentului 3 Vânători Moto.

S-a născut la data de 4 octombrie 1920 în Roșiorii de Vede, Teleorman. Era al doilea dintre copiii familiei. Primele șapte clase le-a urmat la o Școală de Băieți din Roșiori, urmând ca, la vârsta de 14 ani, în 1934, să plece la București, unde a învățat croitoria. În 1942 a început și a terminat stagiul militar. Din documentările mele, am aflat că Regimentul 3 Vânători Moto a fost o unitate de infanterie motorizată, parte a Diviziei 1 Blindate „România Mare”. Ca soldat, a fost tanchist, deoarece, deși regimentul nu era o unitate de tancuri, lupta în cooperare directă cu tancurile diviziei.

În perioada august 1942 – februarie 1943, regimentul se afla pe Frontul de Est, în zona Cotul Donului, în sectorul Armatei 3 Române. În perioada aprilie – august 1944, regimentul a fost reintrodus pe front în campania defensivă din Moldova și estul României. După haosul din 23 august 1944, fruntașul, acum sergentul Vilăescu Ștefan a fost capturat de sovietici și luat prizonier într-un lagăr din Novosibirsk (Siberia, U.R.S.S.).

Aproape patru ani mai târziu, în 1948, a fost eliberat și transportat alături de alți camarazi înapoi în România. Avea cu el un cufăr greu din lemn, un portret făcut de un camarad în prizonierat, câteva haine, săpun, un ceas de buzunar și decorația medalia „Bărbăție și Credință” cu spade, clasa a III-a. Din păcate nu a mai apucat să își vadă tatăl, Ion, mort în 1940, când el era deja plecat de acasă. Mulți ani mai târziu, copiii săi l-au întrebat cum a fost la întoarcerea în România. „Am fost aduși în niște vagoane de vite și ținuți aproape două zile în picioare, mâncând doar puțin mălai.”, acesta a fost răspunsul său.

Acum puțin timp, am găsit câteva fotografii, unele făcute înainte de război, în perioada interbelică, altele, chiar din vremea războiului. Pe una dintre ele era notată o strofă de oracol, notată aproape sigur pe front. Zicea așa: „De vrei să știi cât de mult te iubesc/ Întreabă vântul serii,/El mi-a purtat adeseori suspinele durerii.”

Străbunicul meu nu a fost singurul soldat din familie. Tatăl său a luptat în Marele Război, un unchi îndepărtat în Al Doilea Război Mondial, iar stră-stră-stră-străbunicul nostru a murit în Primul Război.

După ce am aflat toate aceste amănunte, era cam imposibil să nu îmi placă istoria, mai ales că eu sunt un copil curios din fire. Mi-am dezvoltat pasiunea și odată cu începerea gimnaziului, chiar dacă materia pe care am studiat-o nu era cea pe care o deprinsesem în clasele primare, când începusem să citesc mai multe cărți pe această temă.

Ana Dumitru – Clasa a VI-a B

”Gând Bun” Aniversar

*De **Pavel Lumpan*** – clasa a VI-a E,
Școala Gimnazială Nr. 75

Nu-i de mirare,
Căci, cu numere lunare
30 de ani au zburat
Acum, alături de o redacție demnă de lăudat.

Cu rubrici creative,
Și curiozități informative,
„Gând Bun” a împlinit,
30 de ani de ”domnit”.

De-a lungul anilor a evoluat,
Proiectul fiind perfecționat,
Dar aici nu se va opri,
Ci și mai bun va deveni!

Deși 30 de ani a împlinit,
Nimic nu a îmbătrânit,

Mai bună ca niciodată,
Revista va continua,
Orice s-ar întâmpla!

***

David Bistroi – Clasa a VII-a A – Șc. Gimn. Nr. 200

Vacanța de vară

*De **Pavel Lumpan*** – clasa a VI-a E,
Școala Gimnazială Nr. 75

După școală,
Urmează vacanța de vară
Deși trei luni de distracție vei avea,
Vacanța vine și cu o partea rea,
Vor veni mușțele peste tine,
Nici să nu mai zic de albine!
Aerul condiționat va fi terminat
Iar de căldură tot nu vei fi scăpat,
Probabil în alte țări vei călători
Sau pe afară vei ieși,
Vacanța așa va zbura,
Și, din păcate, se va termina,
La școală veni reveni
Și numai la vacanță te vei gândi!

Ioana Merfu – Clasa a VI-a B – Șc. Gimn. Nr. 75

O zi obișnuită

Astăzi a fost o zi simplă, dar plăcută. M-am trezit dimineața fără grabă și am simțit că va fi o zi liniștită. Soarele intra pe geam și lumina camera într-un mod cald, care îți dădea parcă chef de viață. După ce mi-am băut ceaiul, am ieșit puțin afară. Aerul era proaspăt și se auzeau doar câteva sunete: vântul ușor și câteva păsări. Mi-a plăcut momentul acela de liniște, în care nu mă grăbeam nicăieri.

Mai târziu, mi-am petrecut timpul făcând lucruri simple: am ascultat muzică, am stat pe telefon și am mai vorbit cu prietenii. Nu a fost nimic spectaculos, dar uneori exact asta face o zi frumoasă.

Spre seară, am privit cerul. Culorile apusului era foarte frumoase, iar totul părea calm. A fost genul de zi care nu iese în evidență, dar care te face să te simți bine.

Amira Frățilă – Clasa a VI-a B

Primăvara în grădină

Primăvara a sosit, iar grădina bunicii mele este plină de flori și de cântecul păsărilor. M-am trezit plină de fericire. M-am dus în curte și l-am văzut pe Andrei, fratele meu mai mic, care citea o carte pe iarba udă a grădinii. Îl văd și mă îndrept spre el cu un zâmbet sclipitor. Își ridică ochii din carte uitându-se la mine cu ochii lui albaștri precum cerul. Ne uităm unul la altul neștiind ce să spunem. După câteva clipe, eu sparg liniștea și îl întreb:

- Ce carte citești?
- „Războiul care mi-a salvat viața”.

Mă întorc în casă pentru a-mi lua și eu cartea preferată. Mă așez lângă el și încep să citesc. Termin cartea și mă duc să mă joc cu verișorii mei. Fructele sunt numai bune de mâncat: coapte și aromate.

Sofia Oancă – Clasa a VI-a B

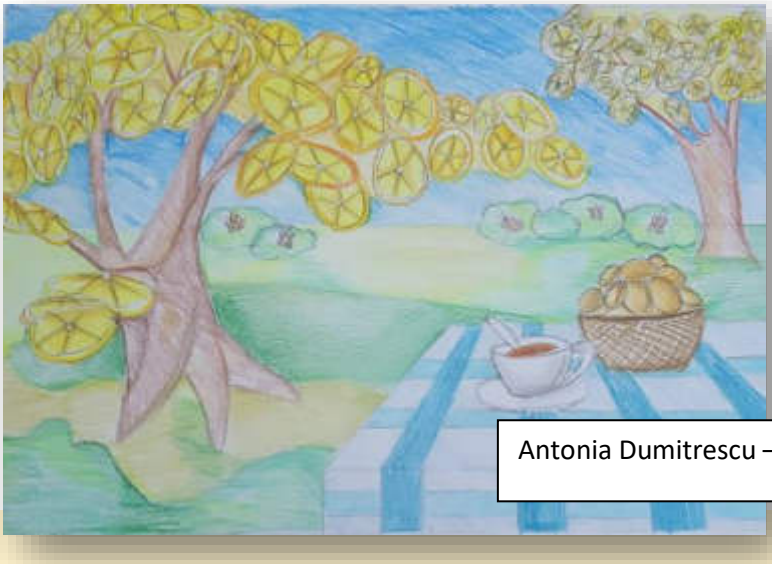

Antonia Dumitrescu – Clasa a VI-a A

Promisiunea

Îmi aduc aminte că, acum aproape o lună, după ce am ajuns acasă de la școală împreună cu sora mea, Sabina, am mâncat de prânz și apoi ne-am așezat la birou să ne facem temele, Sabina a realizat că următoarea zi avea să dea un test la matematică, și nu înțelesese lecția.

M-a rugat să i-o explic și să o ajut, pentru a lua o notă mai mare.

- Antonia, te rog să mă ajuți și pe mine cu această problemă. Doamna învățătoare a spus că ne va da exerciții similare și la test!

- Sigur că te ajut. Mă descurc cel mai bine la problemele de acest tip, dar am o condiție: nu ai voie să îmi mănânci prăjitura din frigider, îi spun eu.

Știam că o să fie greu să o conving, deoarece era prăjitura noastră preferată, dar după câteva minute îmi răspunde:

- Bine, promit că nu o voi mânca.

- S-a făcut, hai să trecem la treabă, îi răspund.

Zis și făcut. Ne-am apucat de treabă și de explicat, iar într-o oră deja terminasem.

Fiind foarte obosită, m-am dus în dormitor să trag un pui de somn. Exact cum m-am culcat, așa m-am și trezit, cu gândul la amandina din frigider. Prin urmare, am fugit în bucătărie, dar ce să vezi! Amandina nu mai era acolo. După o lungă ceartă cu Sabina, am aflat că ea pur și simplu nu a putut rezista, așa că a mâncat-o.

Am învățat să nu o mai cred atât de ușor, până ce nu îmi va demonstra că pot avea încredere în ea.

***Antonia Dumitrescu* – Clasa a VI-a A**

Reflecții

Eram mică și ușor de amăgit. Aveam vreo 5 ani, iar prieteniile mi se păreau singurul motiv pentru a face ceva. Dacă nu aveam pe nimeni lângă mine, care să îmi fie alături ori la joacă ori la învățătură, nici nu se punea problema. Nu făceam lucrul respectiv orice ar fi fost.

De aceea aveam o prietenă bună care să îmi fie alături și la bine și la greu. Una care să mă facă să zâmbesc și în zilele în care nu avea ursul de pluș lângă mine.

Numele ei era Eliza. Avea un chip dulce, un zâmbet larg și obrajii ca doi trandafiri. Părul era castaniu și era atât de lucios încât soarele i se reflecta în el și te orbea.

Timpul însă, ne-a răcit. Odată ce am crescut, timpul a devenit cel mai mare dușman.

Ne-am jurat că o să rămânem cele mai bune prietene. Ne-am promis! Și asta a durut cel mai tare.

Deja intrasem în clasa a II-a și nu mai auzisem nimic de ea. Nu mai știam nimic. Ce făcea? Cum era? Mă mai considera oare prietena ei cea mai bună, așa cum o consideram eu?

Poate drumurile ne vor mai duce pe aceeași cale și ne vom intersecta la un moment dat. Și poate prietenia noastră va continua, cine știe?

***Teodora Stoian* – Clasa a VI-a B**

Copila Cerului

Acum mult timp se zvonea că existau două lumi: cea a muritorilor și cea care doar se presupunea că există. În lumea muritorilor, cerul era senin. De cele mai multe ori, tuna, fulgera, ploua, ningea sau pur și simplu cerul era trist.

Odată cu timpul, muritorii au descoperit un lucru înfiorător: atunci când cerul era senin, se vedeau umbre mari și fioroase pe nori.

Într-o zi, un om curajos ce își pierduse fiica, și-a luat inima în dinți și a pornit, dornic de luptă, la șerif, pentru a-i spune că va desluși misterul celei de a doua lumi. Primul lucru pe care l-a făcut ca să ajungă la nori, a fost să găsească o pasăre și să o roage să-l poarte în adâncul cerului.

Zis și făcut. Odată ajuns în adâncul cerului, a văzut o fetiță mică stând pe un scaun, uitându-se tristă în gol. Pe numele său Mihai, omul cel curajos o recunoscu imediat pe fată. Era fiica sa! Când și fata îl văzu, alergă spre el și începu să plângă.

Deodată, afară a început să plouă.

Mihai și-a dat seama că emoțiile fetei afectau Pământul. După o îmbrățișare lungă, bărbatul văzu un căpcăun mare în spate, însoțit de trei troli gigantici.

Când tatăl nostru curajos văzu grozăvia, inima începu a-i bate cu putere. Stăteau deasupra unui copac uriaș, ca o poartă grea între lumi. Trolii nu păreau furioși, ci obosiți și triști. Se uitau la fetiță cu ochii plini de milă și de îngrijorare.

- De ce este fetița mea aici? întrebă bărbatul cu glas tremurând.

Unul dintre troli s-a aplecat spre el, cu o voce adâncă precum tunetul.

- Copila ta a fost aleasă. Lumea muritorilor este legată de a noastră prin fire nevăzute. Emoțiile ei nasc fenomenele naturii. Când râde, vântul adie lin, iar când chipul îi este brăzdat de lacrimi, norii plâng la rândul lor. Când este furioasă, cerul este străbătut de tunete . Ea ține echilibrul între lumi.

Bărbatul și-a strâns fetița în brațe. Simțea că o parte din el fusese ruptă, dar acum era întreagă din nou.

- Dar de ce nu mi s-a spus nimic? De ce a trebuit să dispară?

Trolii au tăcut o vreme, apoi unul dintre ei a spus:

-Pentru că lumea nu era pregătită. Oamenii s-ar fi temut. Ar fi încercat să o controleze. Dar tu ai urcat până la nori pentru ea. Ai trecut dincolo de teamă și pentru asta, lumea se poate schimba.

Atunci, fetița a zâmbit. Cerul s-a înseninat brusc. Un curcubeu s-a întins ca un pod între cele două regate. Trolii s-au dat la o parte și au deschis copacul cel uriaș. Prin el, o lumină caldă a coborât spre pământ.

Fetița a coborât alături de tatăl ei, dar de atunci nu a mai fost o simplă copilă: era Copila Cerului, o punte vie între două ținuturi. Cu fiecare emoție, învăța să aducă un echilibru. Nu mai ploua cu tristețe, iar tunetele nu mai erau furie, ci curaj. Vântul aducea speranța, iar seninul pace!

***Alexandra Ene* – Clasa a VI-a A**

SĂ RÂDEM ÎMPREUNĂ

Ca în fiecare număr al revistei noastre, rubrica umoristică nu lipsește. Vrem ca, în rândurile următoare, să vă arătăm câteva ”perle” de-ale elevilor din clasa noastră

Pentru a vă arăta cât de sinceri sunt elevii clasei a VI-a B, o să vă povestesc astăzi ceva ce s-a întâmplat de foarte curând, atunci când cei despre care vorbim noi acum au dat un test...

Înainte de asta, domnul profesor îi spusese unui elev, în glumă, că, având suficiente note, nu mai trebuie să vină la testul ce se apropia. Respectivul a crezut pe cuvânt că nu mai trebuie să se prezinte la extemporal. Colegii săi au dat test, iar el a venit... Cu o oră mai târziu!

Întrebat de domnul profesor ce s-a întâmplat, colegul a răspuns foarte simplu că „am mai dormit puțin, domnule profesor!”. Ei bine, nu a fost sincer?! Asta da, dar s-a ales cu... O ascultare pentru ora următoare!

REPLICA EDIȚIEI:

Nu te mai agita ca apa minerală!

„Expresii Frumoase” din clasa a VI-a B

„Centrala de lumină”

„Evul Mediu este cel mai apreciat an din lume!”

„Un nou animal sălbatic: oaia neagră!”

„Limba spaniolă face parte din grupa de limbi romantice!”

„Două tipuri noi de turism: comercial și politic.”

„Densitatea populației se măsoară în locuitori pe kilogram.”

„Cu câți kilometri pe oră merg globulele albe?”

„Alege dintre 3 sau 4:5!”

NOTEAZĂ ȘI TU ”PERLE” DE LA ȘCOALĂ AICI

Festivalul de Talente #Scoala82

Un eveniment devenit deja tradiție la noi în școală se organizează în fiecare an în Săptămâna Altfel. Este vorba despre Festivalul de Talente, un concurs ajuns acum la a IV-a sa ediție.

Copiii de la toate clasele au demonstrat că stăpânesc diverse instrumente, că au deprins arta dansului sau că sunt talentați la a compune și cânta melodii moderne și interesante.

Câștigătorii au fost: la secțiunea individual, Rădună Daria, elevă a clasei a IV-a C, la secțiunea instrumental, Ana și Ștefan Dumitru, din clasele a VI-a B și a III-a A, iar la secțiunea grup au câștigat Nemeș Patricia, a III-a D, Cătănuș Gloria, a IV-a B, Matei Anais, a IV-a D și Ariana Nemes, a-I-a A, cu coregrafia *Energic Romanian Folk*.

Suntem convinși că nici aici munca nu a fost ușoară, dar a meritat pe deplin.

Acest festival a fost un prilej excelent pentru noi pentru a alcătui și grupul Vocal-Instrumental „Gând Bun”, participând atât la Festivalul de Talente cât și la Concursul „Armonii de Primăvară”.

***Ana Dumitru* – Clasa a VI-a B**

Talent și performanță

Sub îndrumarea domanei profesoare de muzică, Chirilă Mihaela, Diana Porosnicu, elevă în clasa a V-a D, a obținut două premii I la CONCURSUL DE INTERPRETARE VOCAL – INSTRUMENTAL ”Armonii de primăvară” , etapa pe sector și apoi etapa pe municipiu.

La acest concurs, Grupul GÂND BUN, premiul al II-lea la același concurs, faza pe sector.

Diana Porosnicu – Clasa a V-a D

Pe scena Școlii de Arte Nr.5

Olimpiada Națională de Tehnologie

În vacanța de Paște am participat la Etapa Națională a Olimpiadei de Educație Tehnologică, numită de noi E.T.A.P. Emoțiile au fost foarte mari, mai ales că trebuia să reprezint Școala 82 la acest examen, un anumit tip, nu cel pe care îl dăm la școală în mod normal.

Anul acesta, olimpiada s-a desfășurat la Universitatea Politehnica din București, așa că nu a trebuit să mergem într-o „lungă călătorie", deși, recunosc, cred că ar fi fost mult mai interesant dacă am fi putut merge într-un loc nou.

În prima zi, la deschidere, ne-am cunoscut unii pe alții și am făcut primele poze. La Sectorul 3 am fost doar șase copii, ceea ce nu a fost chiar rău, deoarece am putut să ne cunoaștem mai bine și să descoperim că avem chiar și cunoștințe comune. La domnii profesori mă refer. Festivitatea a durat destul de mult timp, au fost discursuri și reprezentații ale elevilor de la Palatul Copiilor. Pe lângă toate acestea, câțiva studenți de la Politehnica au adus niște roboței. A fost interesant, deși nici aici nu am stat prea relaxată având în vedere că a doua zi urma cea mai grea probă: cea scrisă!

În fine, a doua zi de dimineață m-am întâlnit cu doamna profesoară și ceilalți copii la metrou, de unde am mers până la Politehnică. Proba scrisă mi s-a părut destul de grea și într-adevăr, am obținut doar 60 de puncte. Cu toate acestea, m-am bucurat în continuare de ziua aceea, deoarece am început să ne cunoaștem unii cu ceilalți. Am fost la Muzeul Antipa, ne-am distrat și am făcut multe poze. Spre casă am mers doar cu tata, căci am vrut să ocolim puțin pe Calea Victoriei.

Următoarea zi am avut proba practică. Mi s-a părut mult mai interesantă. La drept vorbind, cred că, dacă nu avea la dispoziție doar două ore, aș fi putut obține un punctaj și mai bun, deși nici cel pe care l-am avut nu a fost unul rău: 95 de puncte. După examen am mers la cantină. Când masa s-a terminat, ne-am împărțit pe clase. Noi, de la clasa a VI-a, am vizitat Facultatea de Robotică, unde cel mai interesant a fost să vedem cum erau făcute obiecte cu o imprimantă 3D.

Oricum, cred că cel mai frumos a fost la cantină. Eram mult mai relaxați și atunci am fost și mai destinși. Am avut multe de discutat, dar așa am aflat că avem „cunoștințe" comune. Am împărtășit fiecare impresii și, personal, îmi părea rău când se termina masa.

După aceea am participat la festivitatea de premiere. Aici, ei bine, a fost momentul adevărului. Deși nu am obținut niciun premiu, am de gând să particip și anul următor, căci a fost foarte distractiv și am legat multe prietenii.

Am încheiat ultima zi cu cina festivă, unde am mâncat tort și orice altceva am mai vrut. La final a urmat și despărțirea, dar cu promisiunea de revedere.

***Ana Dumitru* – Clasa a VI-a B**

Alessia Teodora Susoi – Clasa a V-a B

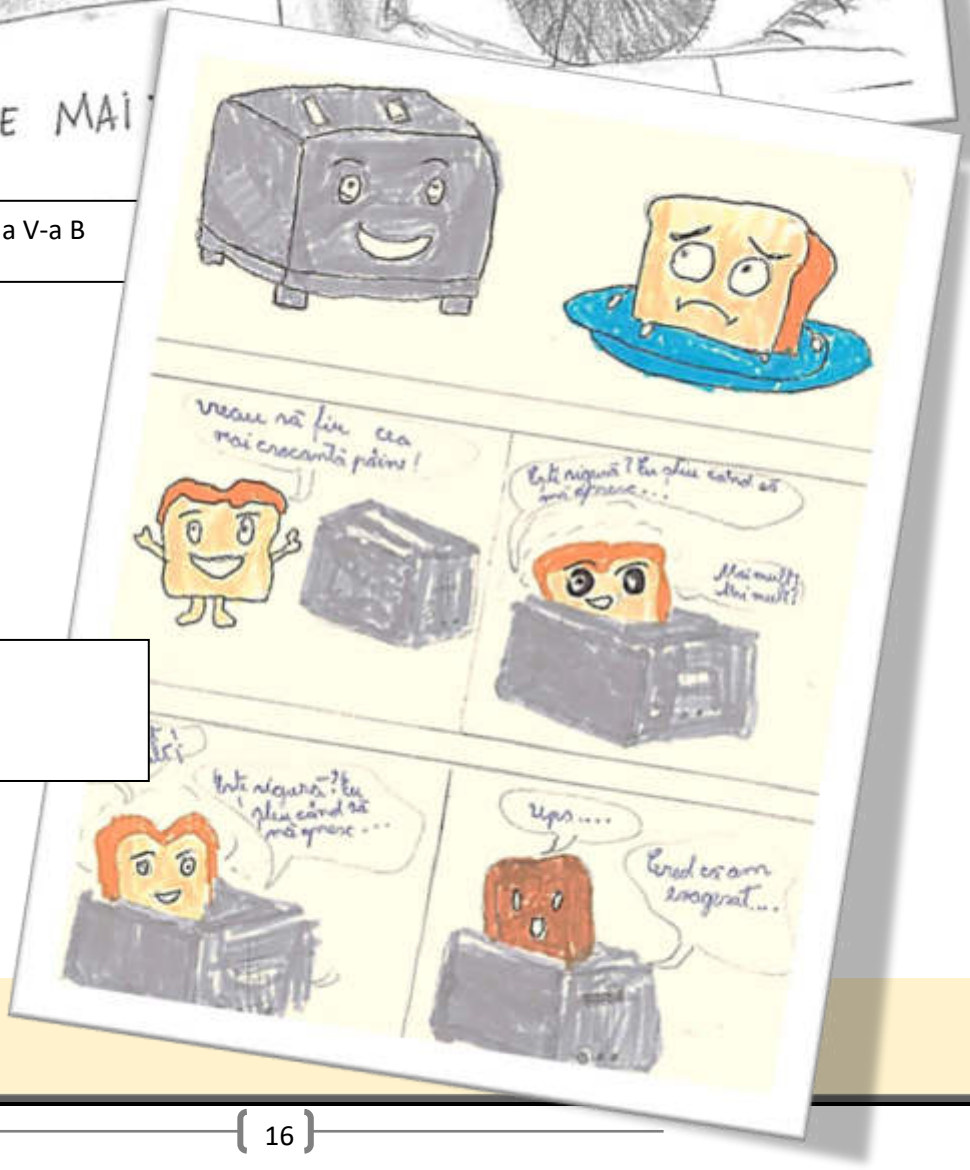

”Aventurile pâinii arse”

... – Clasa a V-a B

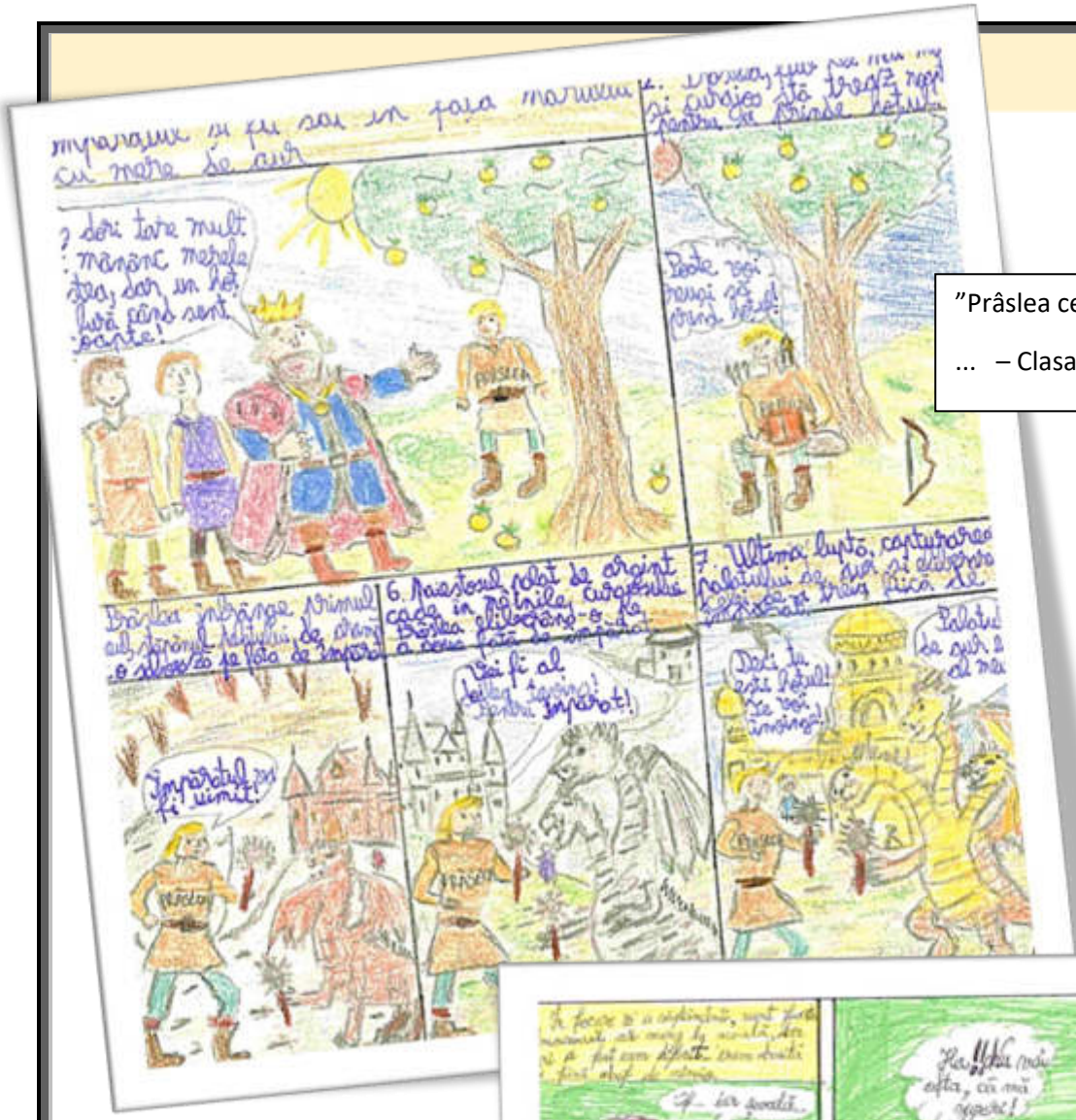

”Prâslea cel voinic și merele de aur”

... – Clasa a V-a B

”Ziua în care ghiozdanul a prins viață”

Diana Porosnicu – Clasa a V-a D

”Super Fluffy în acțiune”

Stoian Ioana – Clasa a V-a D

Va continu ...

”Bătălia cu cântarul”

Graure Bianca – Clasa a V-a D

PAGINA TA DE JURNAL

Începând cu acest număr ți-am rezervat o pagină special ca să îți pui gândurile în ordine sau să îți notezi lucrurile care te inspiră. Pe scurt, ți-am rezervat propria ta pagină de jurnal. Bucură-te de ea și fii astfel parte din revista noastră!

”GÂND BUN”
REVISTĂ BILUNARĂ,
REDACTATĂ DE ELEVII ȘCOLII GIMNAZIALE NR. 82,
SECTOR 3, BUCUREȘTI
Nr.4/2025-2026